

ת"פ (ירושלים) 10838-11-21 - מדינת ישראל נ' ייטאיאו (נח) וורקנך

ת"פ (ירושלים) 10838-11-21 - מדינת ישראל נ' ייטאיאו וורקנך מחוזי ירושלים

ת"פ (ירושלים) 10838-11-21

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),

נגד

ייטאיאו (נח) וורקנך

בית המשפט המחוזי בירושלים

[16.09.2024]

כב' השופט אילן סלע

ע"י עו"ד ברכה בן אדרת

ע"י ב"כ עו"ד גולן מאירי

גזר דין

הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן והן: עבירה של סיוע לסחר בנשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") בצירוף סעיף 31 לחוק, ועבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 (להלן: "הפקודה").

2. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום שירת חברו של הנאשם מולוקן בני לגסה (להלן: "בני") כלוחם בשירות סדיר. עובר ליום 21.10.21 גנב בני 4 רימוני הלם סנוור מסוג 7290M תיקניים, שבכוחם להזיק לאדם (להלן: "הרימונים"), מרשות צה"ל שלא כדין והחזיקם בביתו. עובר לתאריך האמור, גמלה בליבו ההחלטה למכור את הרימונים (להלן: "התוכנית"). לצורך קידום התוכנית הצטרף בני באותו תאריך באמצעות שם המשתמש "DIMON SER" לקבוצת: "נשקים כלים אקדחים תחמושת רימונים חדשים" ביישומון "טלגרם" (להלן: "הקבוצה") ופרסם את הרימונים למכירה.

3. קצין בילוש אשר עסק באותה העת בפעילות משטרתית לאיתור סוחרי אמל"ח והיה חבר בקבוצה, פנה אל בני ושאל אותו למחיר כל יחידה. בני השיב כי המחיר 500 ₪ ליחידה. השניים סיכמו כי בני ימכור לקצין הבילוש את הרימונים תמורת 2,000 ₪ וסיכמו להיפגש ביום 24.10.21 בשעות הערב בראש העין. בסמוך לשעה 21:22 הגיעו למקום המפגש שני בלשים ברכב. באותה העת שהו במקום בני והנאשם גם הם בתוך רכב, אשר היה בשימוש של הנאשם. הנאשם ישב בכיסא הנהג כשברשותו 67.35 גרם של סם מסוכן מסוג קנבוס, בני ישב לצדו.

4. אחד הבלשים יצא מרכב הבלשים וניגש לחלון הנהג בו ישב הנאשם. הנאשם ביקש ממנו לכבות את אורות הרכב ולהיכנס לתוך הרכב, אך הבלש טען שהוא ממהר. או אז לקח הנאשם מהמושב האחורי שקית שהכילה את הרימונים והעבירה לבלש, שבתמורה העביר לנאשם 2,000 ₪. הנאשם ספר את כסף והבלש עזב את המקום. הנאשם העביר את הכסף לבני תסקירי שירות המבחן
5. בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים. הראשון מיום 23.11.22 ממנו עלה כי הנאשם, כיום בן 25, עלה לישראל עם אמו בהיותו בן 4. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גילה, עוד מילדותו, קושי בתפקוד, ואף השתמש בסמים מגיל צעיר. בשל כך הוא סיים 10 שנות לימוד בלבד, כשברקע העדר סמכות הורית משפיעה ומכוונת. הוא השקיע מאמצים להתנהל באופן יציב ולהיעזר בגורמי טיפול, אך לא הצליח בטיפול והוא המשיך בהתנהלות עוברת חוק ובקשרים עם חברה שולית, לרבות המשך צריכת סמים. הנאשם אף לא התגייס לצה"ל ולא הצליח להתמיד בשירות לאומי אותו החל לבצע. התרשמות קצינת המבחן הייתה כי הנאשם מצוי בהליך גיבוש זהות התואם את גילו, אך נוכח מאפייניו, המאמצים המינימאליים שהוא עשה, העדר סביבה תומכת ועמדותיו המקלות ביחס לביצוע עבירות בעיקר בתחום הסמים, הוא מצוי בסיכון לשוב ולעבור עבירות. בשלב זה באה קצינת המבחן בהמלצה לענישה מוחשית ומציבת גבולות.
6. בתסקיר משלים מיום 12.03.23 התרשמה קצינת המבחן כי לא חלו שינויים בעמדותיו של הנאשם ולאור התרשמותה מקשייו להפיק תועלת מהשתתפותו בקבוצה טיפולית והתנגדותו להמשך טיפול ביחידה להתמכרויות, היא שבה על המלצתה להטלת ענישה מוחשית.
7. בתסקיר משלים נוסף מיום 16.05.23 ציינה קצינת המבחן כי הנאשם יצר מיוזמתו קשר עם השירות על מנת לשוחח על מצבו, נוכח האמור המליצה קצינת המבחן לדחות את הדיון בעניינו בחודשיים, עד לאחר המועד בו היו אמורות להתקבל התשובות מהיחידה להתמכרויות.
8. תסקיר נוסף הוגש ביום 9.07.23 לאחר פגישה של הנאשם בשירות המבחן. נוכח התרשמות קצינת המבחן משיתוף הפעולה של הנאשם, הן בשירות המבחן והן ביחידה להתמכרויות, היא באה בהמלצה לדחות את הדיון בעניינו בארבעה חודשים נוספים.
9. ביום 19.11.23 הוגש תסקיר נוסף ממנו עלה כי הנאשם שולב בטיפול פרטני ביחידה להתמכרויות וכתוצאה מהבדיקות שביצע עלה כי הוא עשה שימוש חוזר באלכוהול והוא הופנה לטיפול גמילה נוסף. עוד ציינה קצינת המבחן כי אכן, הנאשם החל לעבוד בצורה מסודרת כעצמאי בתחום בו עסק בעבר, אך הוא לא התמיד בהגעה לפגישות ולבדיקות ביחידה להתמכרויות. בשל האמור הערכתה הייתה כי לא חל שינוי מהותי בסיכון שבהתנהלות הנאשם. לאור האמור באה קצינת המבחן בהמלצה לדחות את הדיון בעניינו בשלושה חודשים נוספים.

10. ביום 19.02.24 הוגש תסקיר נוסף בעניינו של הנאשם, ממנו נלמד כי הנאשם עבר להתגורר עם בת זוגו בדירה שכורה, עובד באופן מסודר, החל בטיפול פרטני ביחידה להתמכרויות והביע מוטיבציה להמשיך ולשמור על הישגיו ועל הקשר הזוגי ורצון להמשיך חיים נורמטיבי. בשל שינויים אלה ובשל העובדה כי לא נפתחו כנגדו כל תיקי מב"ד לאורך כל התקופה, באה קצינת המבחן בהמלצה לדחות את הדיון בעניינו בשלושה חודשים נוספים.
11. ביום 16.06.24 הוגש תסקיר מסכם בעניינו של הנאשם, ממנו עלה כי הנאשם סיים בהצלחה את השתתפותו בקבוצה הטיפולית וממשיך לקיים שיחות פרטניות שבועיים. בשלב זה, התרשמות קצינת המבחן הייתה כי חל שינוי בהתייחסותו ובהתנהלותו של הנאשם, אשר אף ביצע בדיקות לאיתור סמים שהעידו על היותו נקי. היא הוסיפה וציינה כי הנאשם ממשיך ומתמיד בעבודתו והוא מצוי במצב כלכלי יציב וממשיך להתגורר עם בת זוגו בדירה השכורה. קצינת המבחן שבה וציינה כי הנאשם מצוי כיום בתהליך של גיבוש זהותו ובנוסף הוא נמנע ממעורבות חוזרת במעשים לא חוקיים ושואף לנהל חיים נורמטיביים. לאור כל האמור ומבלי להתעלם מחומרת העבירות שבוצעו, באה קצינת המבחן בהמלצה להטיל על הנאשם ענישה טיפולית שיקומית במסגרת של עונש מאסר אשר יבוצע בעבודות שירות וזאת אף נוכח גילו הצעיר של הנאשם וסיכויי שיקומו. לצד זאת המליצה קצינת המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה, במסגרתו ימשיך הנאשם בטיפול הייעודי בתחום ההתמכרותי. הטיעונים לעונש
12. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על כך שבעבירת הסיוע לסחר בנשק פגע הנאשם בערכים המוגנים של שלמות גופו וביטחון הציבור ושלומו, ובעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי הוא פגע בערכים של הגנה על הציבור מפני נזקים ישירים ועקיפים הנלווים לשימוש. היא הדגישה את חומרתה של עבירת הסיוע לסחר בנשק החמורה יותר מעבירה של נשיאה או החזקה של נשק, בפרט כשהנאשם היה אקטיבי בעבירה בכך שהוא היה זה שמסר את השקית שהכילה את הרימונים והוא היה זה שקיבל את הכסף לידי. לצד זאת ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם לא היה הדמות הדומיננטית בפרשה.
13. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, הצטיידה ב"כ המאשימה בפסיקה, ממנה ביקשה ללמד כי מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו נע מ-12 חודשי מאסר עד ל-24 חודשי מאסר, לצד ענישה נלוות של מאסר על תנאי וקנס, וביחס לעבירת הסמים, אף פסילה מלנהוג. לזכות הנאשם היא ציינה כי הנאשם צעיר, הודה ולקח אחריות ובשל כך חסך זמן שיפוטי. מאידך, לחובתו, ציינה את עברו הפלילי הכולל 57 עבירות על פקודת הסמים. עוד ציינה, כי שותפו של הנאשם הורשע בבית דין צבאי והושתו עליו, בהתאם להסדר טיעון שכלל הסכמה לעניין העונש, 350 ימי מאסר. לדבריה, חלקו של הנאשם לעניין הסחר בנשק, קטן מחלקו של השותף, ואולם, בניגוד לשותף, לנאשם עבר פלילי רלוונטי לאישומים.

14. בהתייחס לתסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם ציינה ב"כ המאשימה, כי ניכר מהם שהנאשם עלה על דרך הישר אבל עליו לעבור עוד כברת דרך להשלמת ההליך הטיפולי. הליך זה של הנאשם יכול לבוא כשיקול לקולא בתוך מתחם הענישה ולהביא למיקום עונשו בתחתית המתחם, אך הוא אינו מצדיק חריגה ממנו. לצד זאת היא ביקשה להפעיל את עונש המאסר המותנה במצטבר כמו גם את פסילת הרישיון המותנית, בתוספת עונשים נלווים של מאסר על תנאי קנס ופסילה מנהיגה.
15. ב"כ הנאשם ציין כי נסיבות חייו של הנאשם שהיה בן 22 שנים בעת ביצוע העבירות, לא היו קלות. הוא עלה לישראל מאתיופיה עם אמו בלבד בשנת 2003, חווה קשיי הסתגלות למסגרות חינוכיות ונשר ממערכת החינוך. אז, הושפע מחברה שולית, נעצר בגין עבירת סמים, כשבניגוד לנטען על ידי ב"כ המאשימה, מדובר היה בהרשעה יחידה בגין מספר מעשים. נטען, כי הנאשם מצוי בזוגיות, והוא ובת זוגו עובדים למחייתם במספר עבודות. הוא הוסיף כי הנאשם עבר מספר הליכים טיפוליים ואף ניסה להשלים שירות לאומי, אך לאחר כחצי שנת שירות הוא עזב ויצא לעבודה מתוך רצונו לסייע למשפחתו בקשייה הכלכליים. הוא הפנה לדיווח שירות המבחן על השתלבותו של הנאשם בטיפול, וציין כי אמנם במהלך הטיפול היו עלויות וירידות, אך בסופו של ההליך נתן שירות המבחן המלצות חיוביות בעניינו. הנאשם אף השתלב לאחר הטיפול הפרטני בטיפול קבוצתי לגמילה מהתמכרויות והוא אף מקיים שיחות פרטניות על בסיס שבועי בשירות המבחן. עוד ציין הסניגור כי הליכי הטיפול והמגבלות שהוטלו על הנאשם לא היו קלים, הוא שהה כחודשיים במעצר ולאחר מכן במעצר בית שלאחריו מעצר בית לילי עם אישור יציאה לעבודה, והוא עמד בכל התנאים שהושתו עליו.
16. ב"כ הנאשם הוסיף כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בכתב האישום המתוקן ולקח אחריות על מעשיו. בכך חסך זמן שיפוטי, אשר עומד לזכותו בקביעת העונש. עוד טען, כי כפי שטענה ב"כ המאשימה, חלקו של הנאשם בעבירת הסחר בנשק היה קטן, הוא לא ידע על נסיבות גניבת רימוני ההלם מהצבא, ועניין המכירה תוכנן על ידי השותף וכך גם התיאום מול הסוכן המשטרתי.
17. לעניין עבירת הנשק ציין הסניגור כי על אף שרימוני ההלם הוגדרו כנשק, נקבע כי זהו כלי נשק שפגיעתו פחותה וגם הענישה פחותה בהתאמה. בנסיבות של עבירת הסיוע, מדובר במחצית העונש. לכן, בשים לב לעונש שהושת על השותף, ברי שבכל הנוגע לעבירת הסיוע לסחר בנשק, מתחם העונש אמור להתחיל בנסיבותיו של הנאשם ברף תחתון של מאסר עבודות שירות.
18. אשר לעבירת החזקת הקנביס נטען, כי מבלי להמעיט בחומר זה לא ניתן להתעלם מהעובדה כי מדובר בסם מסוג קנביס ובכמות של 67 גרם, שבנסיבות אחרות יכולה לשמש לצריכה עצמית.
19. לדברי ב"כ הנאשם יש לקבוע מתחם ענישה אחד לשתי העבירות שכן מדובר במסכת אירועים אחת. עוד לדבריו, נוכח ההליך השיקומי המשמעותי שעבר הנאשם, יש לסטות ממתחם הענישה.
20. הנאשם הביע את צעריו על מעשיו. הוא הוסיף כי למד גדל והתפתח והוא מבין מה מצופה ממנו, וכיצד עליו להתנהג בחברה. הוא הוסיף כי הוא מקבל סיוע טוב ביחידה להתמכרויות ושם הוא לומד איך לייעל את התנהגותו בדרך נכונה וטובה.

21. לא ניתן להפריז בחומרתן של העבירות בהן הורשע הנאשם. הערכים המוגנים הנפגעים כתוצאה מביצוע עבירות נשק הם חיי אדם ושלמות הגוף שלום הציבור וביטחונו ושמירת הסדר הציבורי. לא למותר לציין את הסכנה הגלומה בהחזקת ובנשיאת נשק על ידי מי שאינם מורשים לכך וייתכן אף שלא עברו הכשרה מתאימה, והם נושאים את הנשק שלא למטרות ראויות כגון הגנה על בטחון המדינה או שלום אזרחיה. פעמים רבות מוצא הנשק את דרכו לידיים עבריינות שעושות בו שימוש פלילי ואף ביטחוני. כאשר מדובר בהחזקת רימונים ברי כי מדובר באמצעים שהשימוש העיקרי בהם הוא לצורך גרימת פגיעה גופנית לאדם או אף איום בפגיעה שכזו. בתי המשפט התייחסו פעמים רבות לעובדה כי עבירות הנשק הפכו ל"מכת מדינה" המשקפת סכנה חמורה לשלום הציבור וביטחונו ולפיכך לצורך להחמיר את הענישה (ראו לדוגמא: ע"פ 4207/21 נורי נ' מדינת ישראל (28.07.21); ע"פ 3739/20 מוריחי נ' מדינת ישראל (23.11.20)). עם זאת המדובר ברימוני הלבם בהם הכירה הפסיקה כאמצעי שפגיעתו פחותה לעניין העונש (ראו: ע"פ 7124/06 דרורי נ' מדינת ישראל (9.05.07)). גם בע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (5.06.13) אותו צירפה ב"כ המאשימה חזר בית המשפט וציין כי "מדובר בסחר בנשק הנמצא באחת הדיוטות הנמוכות שבסולם החומרה. אינני מקילה ראש בנזק הפוטנציאלי הטמון בסוג נשק זה... אין זה מסוג הנשק שיכול להביא להרג ללא הבחנה. זאת ועוד מדובר בסחר בפריט בודד שהגיע בסופו של דבר לסוכן סמוי ומכאן שלא אירע נזק בפועל".
22. הערכים הנפגעים כתוצאה מביצוע עבירות הסמים הם שלום הציבור ובריאותו, כמו גם מניעת התופעות השליליות הנלוות לצריכת הסמים ביניהן עבירות אלימות ועבירות רכוש המבוצעות על ידי המשתמשים בסמים כדי לממן את צריכתם. כאשר לנסיבות יש לציין כי מדובר בסם מסוג קנביס ואף בכמות שאינה גדולה (השווה: בש"פ 8640/20 אבו קרינאת נ' מדינת ישראל (23.12.20)).
23. הענישה הנוהגת בעבירת הסיוע לסחר בנשק בה הורשע הנאשם על פי הודאתו, משתרעת על פני מנעד רחב הנגזר מפרמטרים רבים, ביניהם סוג הנשק, היקף העסקאות, הצדדים לעסקאות, ויתר נסיבות ביצוע העבירות. בת"פ (מחוזי-י-ם) 70062-03-23 מדינת ישראל נ' זוקש (17.04.24) הורשעה נאשמת בעבירה של סיוע לסחר בנשק. מדובר במי שנהגה ברכב בו נסעו שניים אשר מכרו לסוכן משטרתי שני אקדחים. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל. והוטל על הנאשמת עונש של 9 חודשי מאסר שיבוצעו בעבודות שירות.
- בע"פ 2802/18 ג'ואמיס נ' מדינת ישראל (26.07.18) המערער הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירת סיוע לסחר בנשק. מדובר במי שהיה מעורב בהובלה ברכב של רובה מסוג M16 במסגרת עסקת סחר עם סוכן. בית המשפט קבע מתחם עונש שנע בין 15 ל-36 חודשי מאסר והשית על הנאשם עונש של 15 עונשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הפחית את עונשו של המערער וגזר עליו 9 חודשי מאסר בפועל, בשל נסיבותיו האישיות החריגות ותסקירי שירות המבחן המעידים על סיכויי שיקומו הגבוהים.

· בת"פ (מחוז-ת"א) 27330-02-19 מדינת ישראל נ' טרופימוב (5.01.20) הורשע נאשם בשני אישומים, באישום הראשון הורשע בעבירה של סחר בנשק כאשר ניסה למכור אקדח לסוכן משטרת. באישום השני הורשע בעבירה של סחר בנשק כאשר ניסה למכור לסוכן רימון הלם. באישום השני קבע בית המשפט כי מתחם הענישה נע בין 10 חודשי מאסר ל-40 חודשי מאסר.

· בת"פ (שלום-י-ם) 28277-09-15 מדינת ישראל נ' כליב (30.06.16) הורשע נאשם בעבירות של גניבת רימוני הלם מהבסיס בו שירת ובהחזקת הרימונים ונידון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

· בת"פ (מחוז-ב"ש) 33495-12-13 מדינת ישראל נ' דדשב (30.05.15) הורשע נאשם בקשירת קשר לביצוע פשע ובסיוע לסחר בנשק עת סייע לאחר והשיג עבורו 2 רימוני הלם, אותם רצה האחר למכור לסוכן מצ"ח. על פי הנתען הנאשם השיג את הרימונים ואף הודיע לאחר היכן הטמין אותם. שם נקבע כי מתחם הענישה נע בין 9 ל-32 חודשי מאסר בפועל. נוכח גילו של הנאשם (בן 22 שנים במועד ביצוע העבירות) וסיכויי שיקום גבוהים גזר עליו בית המשפט 6 חודשי מאסר שיבוצעו בעבודות שירות.

· בת"פ (מחוז-חי') 8338-12-13 מדינת ישראל נ' זידאן (18.09.14), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, הושת עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין נשיאת רימון הלם, זאת נוכח התקופה בה שהה הנאשם בתנאים מגבילים, גילו הצעיר והמלצת שירות המבחן (ראו גם: ת"פ (מחוז-מרכז) 12493-11-15 מדינת ישראל נ' דדון (24.04.17)).

24. אשר לענישה הנוהגת בגין עבירת הסמים.

· ברע"פ 8632/19 כהן נ' מדינת ישראל (5.01.20) נדון ערעורו של נאשם שמכר ב-13 הזדמנויות כמויות קטנות של קנביס והוא הורשע בהחזקה ואף בסחר בסמים ובהחזקת כלים לצורך שימוש, ונגזרו עליו 400 שעות של"צ וצו מבחן. הנאשם לא עמד בתנאי המבחן, שב להשתמש בסמים ולא ביצע את השל"צ, בשל כך הומר עונשו ל-9 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעור על גזר הדין נדחה בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון.

· ברע"פ 7996/12 יוסף נ' מדינת ישראל (23.01.13) נקבע כי מתחם הענישה בגין החזקת סם בכמות קטנה לשימוש עצמי נע בין מאסר מותנה ועד מאסר קצר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות.

· ברע"פ 5712/16 אייזנבוך נ' מדינת ישראל (17.08.16) אושר גזר דין של 8 חודשי מאסר בגין 4 עבירות סחר בקנביס בכמויות קטנות נוכח גילו הצעיר של הנאשם והליך השיקום שעבר.

· בת"פ (ק"ש) 34271-10-18 מדינת ישראל נ' דהן (23.03.19) נדון נאשם בגין 2 עבירות של סחר בקנביס באמצעות טלגראם ובהחזקה לשימוש עצמי. מתוך התחשבות בגילו הצעיר של הנאשם (18 שנים) העדר עבר פלילי ושיקום מרשים, הסתיים ההליך ללא הרשעה ועל הנאשם הוטל צו מבחן למשך שנה.

25. לצד זאת, ברי כי יש לקבוע מתחם עונש אחד. כתב האישום מוקדש רובו ככולו לתיאור תכניתו של השותף ממעשה גניבת רימוני ההלם, החל מפרסום במרשתת עבור ביצירת הקשר עם הסוכנים וקביעת מועד ומקום המפגש, כשחלקו של הנאשם הסתכם בכך שהוא שוחח עם הסוכן העביר לו שקית סגורה וקיבל ממנו סכום כסף. באותו רצף מדובר על כך שברכבו היה הסם מסוג קנביס. למעשה מדובר אפוא, באירוע אחד שהתנהל מול אותם סוכנים ובסמיכות זמנים. מכאן שיש לראות בשני האישומים "אירוע" פלילי אחד בהתאם למבחן 'הקשר ההדוק' (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)).
26. בשים לב לכל האמור, בכלל זה לאינטרסים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירות ומדינות הענישה הנוהגת, אני סבור כי מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו בנוגע לשתי העבירות נע מ-9 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה וקנס.
27. עם זאת, במקרה זה אני סבור כי יש לסטות ממתחם העונש ההולם ולהשית על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, כפי שנקבע לא פעם במקרים דומים בנסיבות המתאימות, זאת הן בשל שיקולי השיקום והן בשים לב לעונשו של השותף.
28. עיון בכתב האישום מלמד כי לא אך השותף היה המבצע העיקרי והנאשם אף סייע בידו, אלא שהשותף מלבד היותו היוזם והמוציא לפועל ביצע כמעט את כל הנדרש לביצוע העסקה, וחלקו של הנאשם הסתכם בכך שהוא נתלווה לשותף בנסיעה לביצוע העסקה כשהוא נהג ברכב שהיה שייך לו, ומסר לסוכן את הרימונים, קיבל את תמורתם ומסר את התמורה לידי השותף. גם זאת ביצע כשהשותף יושב לצדו. על השותף הושת כאמור עונש של כשנת מאסר (350 ימים), ונוכח עיקרון האחידות בענישה, עונשו של הנאשם צריך להיגזר מכך, בשים לב לחלקו ולעובדה כי הוא הורשע בסיוע בלבד.
29. אכן, לצד זאת יש לתת את הדעת על כך שלנאשם עבר פלילי בעבירות סמים, ואולם ההליך השיקומי שעבר מצדיק את החריגה ממתחם העונש ההולם במקרה זה.
30. הנאשם יליד 1999, כיום בן 25. בעברו הרשעה אחת במספר לא מבוטל של עבירות סמים שבוצעו כולן במהלך חודש פברואר 2017, עת היה קטין. בגין הרשעה זו הוטל עליו עונש מאסר על תנאי למשך 5 חודשים שהוא בר הפעלה. הוטלה עליו גם פסילה על תנאי למשך 5 חודשים שגם היא בת הפעלה. זאת יש לזקוף לחובתו. מאידך, הנאשם הודה במעשיו ונטל אחריות עליהם. לזכותו יש לזקוף גם את סיפור חייו המורכב, עלייתו עם אמו לישראל והקשיים שחוה כילד זר שנאלץ לחיות בתנאי מחיה קשים וללא תמיכה רגשית. כל אלו היוו ללא ספק גורם לחבירתו לחברה שולית ולחשיפתו לשימוש בסמים. לזכותו יש לזקוף כמובן גם את ניסיונותיו להשתקם, ובכלל זה ניסיונו להתגייס לשירות לאומי.

31. זאת ועוד. הנאשם עבר הליך שיקומי, וגם אם ההליך טרם הסתיים הרי הוא קרוב לסיומו. הנאשם בחר לדבוק בהליך השיקומי במשך שלוש השנים האחרונות, ולא בכדי ביקש וקיבל שירות המבחן דחיות של למעלה משנתיים למתן המלצתו. בפרק זמן זה עקב שירות המבחן אחרי הליך השיקום של הנאשם, וניתן לראות בבירור, בסקירת התסקירים שהוגשו, את הדרך אותה עשה הנאשם לעבר שיקום וחיים נורמטיביים. בשל כך, ועל אף חומרת העבירות, באה קצינת המבחן בהמלצה לענישה טיפולית שיקומית. מסקנה זו נכונה הן בהיבט האישי של הנאשם והן בהיבט החברתי-ציבורי הכולל. יש לזכור כי שיקולי שיקומו של נאשם חורגים מעבר לאינטרסים האישיים שלו. מדובר באינטרס ציבורי של הקטנת הפשיעה תוך יצירת דרכים נאותות ויעילות להשגת מטרה זו. כך כולם יצאו נשכרים משיקומו של הנאשם (ראו: ע"פ 8087/03 כהן נ' מדינת ישראל (1.02.06); ת"פ (מחוזי-חי') 23069-08-09 מדינת ישראל נ' בריטס רזפטר (3.06.10); ע"פ 2420/15 אבטליון נ' מדינת ישראל (29.11.15)). במקרים המתאימים, כאשר נאשם בחר לצעוד בהליך שיקומי והתקדם בו כראוי, כבמקרה זה, יש לסייע בידו ולהשתדל להסיר כל מכשול העלול להסיטו מהדרך למחוזות השנים אליהם הוא עלול לשוב. מקום בו עולה כי השמת הנדון מאחורי סורג ובריה עלולה לאיין את ההליך השיקומי או לפגוע בו באופן ניכר, יש לבכר את שיקולי השיקום (ע"פ 4425/14 פלוני נ' מדינת ישראל (25.11.14)).

32. בשים לב לכל האמור, ולאחר שנתתי את דעתי למכלול הנתונים הנדרשים, בכללם לאינטרסים המוגנים בעבירות שביצע הנאשם, נסיבות ביצוע, נסיבותיו של הנאשם, שיקולי הענישה השונים ביניהם עקרון ההלימה, שיקום הנאשם ועקרון האחידות בענישה בשים לב לעונשו של השותף, בכלל זה גם העובדה שהנאשם היה במעצר מיום 24.10.21 עד ליום 14.12.21, ולאחר מכן שהה בתנאים מגבילים, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר אשר יבוצעו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה ובכפוף לה.

ב. אני מפעיל את המאסר על תנאי של 5 חודשים שהושת על הנאשם ביום 13.06.19 בת"פ (פ"ת) 36313-12-17. מאחר ומדובר במאסר מותנה בעבירת סמים, בשים לב להליך השיקום שעבר הנאשם בתחום זה, הנאשם ירצה את עונש המאסר בחופף לעונש המאסר שהושת עליו בהליך זה.

הנאשם יתייצב לביצוע עבודות השירות ביום 28.11.24 עד השעה 09:00 ביחידת עבודות השירות שלוחת מרכז, רח' לוחמי בית"ר 6, רמלה.

הובהר לנאשם, כי עליו לבצע את עבודות השירות לשביעות רצונו של הממונה, וכי אי עמידה בהנחיות הממונה עלולה להביא לנקיטת צעדים כלפיו ולהפסקה מנהלית, אשר יכול ותביא לריצוי יתרת העונש במאסר מאחורי סורג ובריה.

ג. צו מבחן למשך שנה במסגרתו ימשיך הנאשם בטיפול הייעודי בתחום ההתמכרות.

ד. לאור הליך שיקומו של הנאשם וחיוניות רישיון הנהיגה לפרנסתו אני מאריך את עונש הפסילה על תנאי שהושת על הנאשם ביום 13.06.19 בת"פ (פ"ת) 36313-12-17 בשנתיים נוספות מיום מתן גזר דין זה.

ה. 9 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם כן יעבור הנאשם עבירת נשק לפי חוק העונשין בתקופה של שלוש שנים מיום מתן גזר הדין.

ו. 6 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם כן יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום מתן גזר הדין עבירה לפי פקודת הסמים מסוג פשע.

ז. 3 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם כן יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום מתן גזר הדין עבירה לפי פקודת הסמים מסוג עוון.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, י"ג אלול תשפ"ד, 16 ספטמבר 2024, במעמד המתייצבים.